

Marlies Haazebroek: „Je kunt toch dingen bereiken zonder opleiding, als je je maar inzet.”

FOTO TACO VAN DER EB

„ Johan Derksen vroeg of ik niet achter het aanrecht moest staan

zei: *doen! Mamma redt zich wel.* Ik heb het gered, mede dankzij mijn uitgebreide netwerk en alle clubjes, waar ik in zat of die ik mede heb opgericht. Ik wil verbinden, ik koppel graag mensen aan elkaar. Zoals bij het MKB-bestuur, de Soroptimisten – een vrouwenclub die zich inzet voor de positie en belangen van meisjes en vrouwen wereldwijd – het zaken- en gezelligheidsnetwerk de Ondernemende

Vrouwenclub en de Lions. Die clubjes geven houvast, structuur. Dit jaar extra veel, want het gouverneurschap van de Lions gaat me zo twintig, vijfentwintig uur per week kosten. Ze hadden me eerder gevraagd, maar ik kon pas 'ja' zeggen op het moment dat ik pensioen zou krijgen, anders was het financieel niet haalbaar. En zover is het nu.”

De Lions?

„De Lions is een ruim 100 jaar oude, internationale serviceclub, die in 200 landen vertegenwoordigd is met 1,5 miljoen leden. In Nederland heb je het over 10.000 leden en 250 clubs, onderverdeeld in zes districten. Elk district heeft een gouverneur. Ik ben het voor Zuid-Holland en Utrecht.

Alle leden betalen via hun contributie een afdracht aan Lions International. In die 'pot' zitten inmiddels miljoenen dankzij beleggingen en rentes. Daarmee worden hulp en goederen verstrekt daar, waar het nodig is. Zo ging er bijvoorbeeld veertien miljoen naar Turkije, na de aardbevingen en miljoenen naar het Rode Kruis voor de nood in Gaza.”

Gevonden geld

„We zamelen ook via ludieke acties geld in om bijvoorbeeld oogoperaties mee te betalen voor mensen die dat zelf niet kunnen. Op diverse plekken, zoals op Schiphol en in supermarkten, staan geldzuilen waar je vreemde muntjes in kunt doen, die voor jou geen waarde hebben. Lions Nederland heeft twee man die de munten tellen, sorteren en er pakketjes van maken. Ga je naar een land buiten de eurozone op vakantie, dan kun je zo'n pakketje kopen tegen de dagwaarde. Met het inzamelen van punten op de koffiepakken van Douwe Egberts halen we in Nederland 65.000 euro per jaar op. Dat noemen we gevonden geld!”

Meer in Leiden

„Ik wil dit jaar meer gaan *serven* in onze eigen lokale gemeenschap. Ik heb door mijn werk zoveel landen gezien en weet hoe fijn het is dat mijn wiegje in Nederland heeft gestaan, en dan vooral in Leiden. Want Leiden is een van de mooiste steden van Nederland.

Als lokale club kun je fundraisen, maar ook de handen uit de mouwen steken. Dat doen we in

onze club bijvoorbeeld door de jaarlijkse collecte in de 3 oktoberoptocht. Haha, Leidenaren hebben dan contant geld bij zich hè? De opbrengst gaat naar lokale doelen. Zo hebben we vorig jaar voor LCKV geld ingezameld om er kampen mee te betalen van kinderen van wie de ouders dat zelf niet kunnen. Dan hoor van een echte Leidse aan de kant: *joh, kijk, dat zijn rijke stinkers*. Dan sta je bekend als rijk omdat je lid bent van de Lions! Maar ons motto is: we *serve*, Lions helpen.

„Mijn' district doet het heel goed, dat telt 1872 leden. Nou zit het niet altijd in de aantallen. In Leiderdorp is een club met maar acht leden, maar die doet het juist heel goed, want is heel actief. Het enige is dat we wel moeten verjongen. Ik ben zo ongeveer het oudste lid! Ik weet dat de jongere generatie druk is met carrière en gezin, maar we moeten die toch zien te *triggeren* om lid te worden.”

Geen geld...

„De Lions zijn echt sociaal. Ik zal je eerlijk zeggen dat, toen corona uitbrak, ik ineens mijn jaaromzet kon annuleren. Ik moest nood-

gedwongen bezuinigen op leuke dingen: golf, tennis, theater – en ook op de Lions. Vol goede moed stuurde ik een mailtje aan het bestuur van onze club met de boodschap dat ik me het lidmaatschap niet meer kon permitteren. Wat denk je dat ze zeiden? Geen sprake van Marlies, dan betaal je maar een paar jaar niet, je blijft lid. Ik kreeg dispensatie. Dat vind ik dan mooi. Daarom houd ik ook van de Lions.

Ja, je kunt zoiets maar beter eerlijk zeggen, anders ga je van alles opkroppen en daar krijg je maar ziektes van.”

Tot de laatste snik

„Ik heb na Eduard nooit meer een nieuwe partner gevonden, maar je kunt ook zonder een gelukkig leven leiden. Mede door zijn overlijden heb ik een sterke band opgebouwd met mijn dochters.

Ik ga nog steeds graag op reis. Zo heb ik me voorgenomen elk jaar een kleinkind naar een van de wereldsteden mee te nemen. Daarmee kan ik doorgaan tot de laatste snik, en dat wil ik ook. Want wie verre reizen doet, kan veel verhalen.”